

Forbered dig på at møde din Gud

Angelica Zambranos 1. oplevelse af Himmelen og Helvede

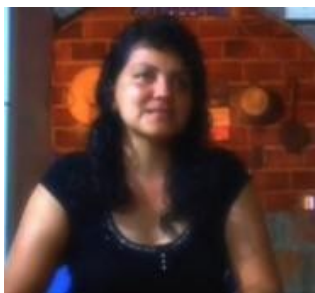
Himmelriget og Helvede og Jesu genkomst

Angelica Zambrano fra Ecuador oplevede i en periode på **23 timer** at blive taget med til **Himmelen** og **Helvede**. Hun fik at se, hvordan det bliver ved **Jesu genkomst**. Hun var vidne til at **Jesus græd**, når han så skarer af sjæle, som var evig fortabt; en verden, som har afvist ham; en menighed, som er næsten helt uforberedt på ham; et folk, som er holdt op med at vidne for de ufrelste; og en underholdningsindustri, som til og med narrer børn til at følge Satan. Hun var **vidne til**, at mange af vore anerkendte kulturelle ikoner lider i Helvede, sangere, underholdere og til og med en pave. Angelica blev også vist, hvordan **Himmelriget** allerede er **nydelig forberedt** og klart. Et ufattelig, strålende sted, hvor der ingen ondskab eksisterer.

Jesus kommer KUN tilbage for at hente et HELLIGT folk. Mange af Guds børn kommer IKKE til at være klar den dag og vil blive forladt i en verden, som vil falde fra hinanden.

7. november 2009 kl. 16:00, El Empalme, Ecuador tog Herren Angelica med sig. Hun kom tilbage kl. 15:00 dagen efter – 23 timer senere.

.....
Fra et videointerview mundtligt på spansk.
.....

Maxima (moren): Jeg hedder Maxima Zambrano Mora og tilhører menigheden Casa de Oracion-kirken i El Empalme. Vi fastede i 15 dage og råbte til Gud. Min datter, Angelica, var også med os. Gennem de 15 dage vi fastede, blev jeg i stand til at se ind i det overnaturlige, noget jeg aldrig havde oplevet før. Vi fastede og bad, på det sted vi var samlet. Når vi kom hjem, fortsatte vi med at bede og råbe til Gud. Vi ventede på, at Gud skulle tale til os. På grund af vore prøvelser var vi næsten ved at give op. Herren gav os megen opmuntring, og han hjalp os igennem. Han gav os Jeremias 33:3 »**Råb på mig, så vil jeg svare dig og fortælle dig om store ufattelige ting, som du ikke kender til.**« Min datter havde påtrængende bedt til Herren over dette vers, men det vidste jeg ikke på det tidspunkt.

Angelica (datteren): Jeg hedder Angelica Elizabeth Zambrano Mora. Jeg er 18 år og studerer ved 'Colegio José María Velazo Ibarra' her i El Canton, El Empalme, Ecuador. Jeg tog imod Jesus, da jeg var 12 år, men jeg sagde til mig selv: "Ingen af mine venner er evangeliske kristne. Jeg føler mig fremmed iblandt dem." Jeg vendte ryggen til Gud og levede et syndig liv. Men Gud drog mig ud af det. På min 15 årsdag var jeg genforenet med Herren, men jeg var fortsat halvhjertet. Bibelen siger: (Jakob 1:8) »**En tvesindet (halvhjertet) mand er ustabil i al sin færd.**« Og jeg var en af dem. Min far plejede at sige: "Du behøver ikke at opføre dig sådan. Det ser grusomt ud, og det er såå forkert." Da plejede jeg at svare: "Det er sådan jeg er, og sådan jeg vil være. Ingen skal fortælle mig, hvordan jeg skal være, eller hvad jeg skal gøre, eller hvordan jeg skal klæde mig eller opføre mig." Da plejede han at svare: "Gud kommer til at tage sig af dig en skønne dag, og han kommer til at forandre dig."

I løbet af min 17 årsdag kom jeg nærmere Herren. 28. april kom jeg til ham og fortalte ham, hvad jeg følte: "Herre, jeg føler mig så dårlig, for jeg ved, at jeg er en synder. Herre, **tilgiv mig**. Jeg vil, at du skal skrive mit navn i **Livets bog** og acceptere mig som dit barn." Jeg omvendte mig og gav mit liv til Herren på ny. Jeg sagde: "Herre, jeg vil, at du skal forandre mig og gøre en forskel i mig." Jeg råbte af hele mit hjerte, at Herren måtte forandre mig. Men efter som tiden gik, følte jeg ikke nogen forandring. Den eneste forskel var, at jeg begyndte at gå i kirken, læse Bibelen og bede. Det var den eneste forandring i mit liv.

I august blev jeg inviteret med til **bøn** og **faste** i 15 dage. Jeg bestemte mig for at tage med, men før det begyndte, sagde jeg: "Herre, jeg vil, at du skal tage et opgør med mig her." Gennem fasten talte Herren til dem næsten alle sammen bare ikke til mig! Det var akkurat, som om Herren ikke så mig, og det sårede mig. Jeg bad: "Herre, vil du ikke svare mig?" Jeg havde lyst til at skrigte og fortsatte: "Herre, elsker du mig? Er du her? Er du med mig? Hvorfor taler du ikke til mig, sådan som du gør til alle de andre? Du taler så meget til de andre. Du giver dem profetier, men jeg får ikke noget?!"

Jeg bad om et tegn på, at han var med mig, og da gav Herren mig [Jeremias 33:3](#) »Råb på mig, så vil jeg svare dig og fortælle dig om store ufattelige ting, som du ikke kender til.« Jeg sagde: »Herre, snakkede du til mig lige nu?» Jeg spurgte, fordi jeg kunne høre hans hørbare stemme, og så fik jeg en vision af ordene, som står i [Jeremias 33:3](#).

Jeg sagde: »Herre, er det til mig?» Jeg holdt det for mig selv, mens alle andre vidnede om, hvad Herren havde givet dem, og hvad de havde set. Jeg holdt det hemmeligt og mediterede på ordene: »**Råb på mig**«, som betyder at **bede**, men hvad betyder »**store og ufattelige ting**«? Jeg tænkte ved mig selv, dette kan bare betyde **Himmelen** og **Helvede**, så jeg bad: »Herre, jeg ønsker, at du kun skal vise mig Himmelen ikke Helvede, for jeg har hørt, at det er et forfærdelig grusomt sted.« Og så bad jeg igen af hele hjertet: »Herre, uanset hvad du må vise mig, så gør det, men gør en forandring i mig først. Jeg vil, at du skal gøre en forskel i mig. Jeg ønsker at være anderledes.«

Da vi afsluttede fasten, havde vi mange prøvelser og vanskeligheder. Nogle gange følte jeg mig svag og ude af stand til at fortsætte med at vandre med Herren. Men han gav mig ny styrke. Jeg begyndte at høre hans røst og kende ham bedre. Den Hellige Ånd blev min bedste ven. Jeg sagde til ham: »Herre, du er min bedste ven. Jeg ønsker at lære dig endnu bedre at kende.« Og sådan delte jeg alle mine tanker med ham.

Efter fasten og de næste måneder fremover fortsatte jeg med at bede. I november kom en Herrens tjener til vort hus og sagde: »Må Herren velsigne dig.« Jeg svarede: »Amen.« Derefter sagde han: »Jeg er her for at give dig et budskab fra Herren. Du må forberede dig, for Herren skal vise dig store og mægtige ting, som du ikke kender til. Han skal vise dig Himmelen og Helvede, fordi du har bedt ud fra [Jeremias 33:3](#).« Overrasket spurgte jeg: »Hvordan ved du det? Det har jeg aldrig sagt til nogen.« Han svarede mig: »Den samme Gud, som du tjener og tilbeder, den samme Gud tilbeder jeg, og det var ham, som fortalte mig alt.«

Lidt senere begyndte vi at bede. Nogle søstre fra menigheden og nogle fra min familie var der sammen med os og bad. Da vi begyndte at bede, så jeg at Himmelen åbnede sig. Jeg sagde: »Jeg ser Himmelen åbner sig og **to engle** kommer ned!» Herrens tjener sagde: »Spørg dem, hvorfor de er her.« Englene var vældig høje og skønne. De strålede som guld og havde nydelige vinger. De skinnede så stærkt, at de så næsten gennemsigtige ud. De havde krystal-sandaler og smukke hellige klæder. »Hvorfor er I her?» spurgte jeg dem. De smilede og sagde: »**Vi er her, fordi vi har en opgave at udføre. Vi er her, fordi du**

skal besøge Himmelen og Helvede, og vi vil ikke forlade dig, før alt dette er ovre.” Min respons var: ”Vældig godt, men jeg vil kun besøge Himmelen, ikke Helvede.” De smilede bare og stod der, men de sagde ikke mere. Efter at vi var færdige med at bede, kunne jeg stadigvæk se dem der.

Jeg så også **Den Hellige Ånd**; han er min **bedste ven**; han er **hellig**; han er **alvidende**; han er **allestedsnærværende**! Jeg kunne se ham **transparent** og **strålende** på samme tid; han havde en **ubeskribelig udstråling**. Jeg kunne se hans **smil** og hans **varme** og **kærlige blik**! Jeg mangler ord til at beskrive ham ordentlig, fordi han er meget smukkere end englenerne. Englenerne har deres egen skønhed, men Den Hellige Ånd er langt skønnere end englenerne. Jeg kunne høre hans stemme, en røst fuld af kærlighed, en lidenskabelig stemme. Jeg kan bare ikke forklare hans røst; en stemme som lyn, men som på samme tid ville sige, ”Jeg er med dig.”

Jeg bestemte mig for, at jeg ville fortsætte med at vandre med Jesus 100 %, selv om prøvelserne omringede os. Vi skulle gennem svært vanskelige tider, men sejrende på samme tid. Jeg sagde: ”Herre, lad din vilje ske.” Jeg fortsatte med at lægge mærke til englenerne, de var til og med i skolen og i mine timer. Jeg var så fuld af glæde, fordi jeg faktisk kunne se dem! Den Herrens tjener, som besøgte mit hus, fortalte mig, at jeg måtte forberede mig, fordi jeg skulle besøge Himmelen og Helvede. Men han fortalte noget, som var vældig vanskelig for mig, han sagde: ”**Du kommer til at dø.**” Det var tungt at høre.

Jeg spurgte: ”Hvordan kommer jeg til at dø? Jeg er så ung.” Han svarede: ”Bekymre dig ikke for nogen ting. **Alt Gud gør – gør han perfekt.** Og han vil bringe dig **tilbage** til **livet**, sådan at du kan **vidne** om **Himmel** og **Helvede**, som er det Herren ønsker, at vi alle skal få at vide.” Jeg sagde: ”Amen! Men, du, vil jeg blive kørt over af en bil? Hvordan kommer jeg til at dø?” Ideer kom farende ind i mit hoved, men Herren sagde, at jeg ikke skulle bekymre mig, fordi han havde alt under sin kontrol. Jeg sagde: ”Tak Herre!”

Efter at jeg kom hjem fra skolen den 6. november, var englenerne fortsat med mig, selv da jeg tilbad Herren. Men de ville ikke snakke til mig. Alt, hvad de sagde, var: ”**Hellig, hellig, hellig,**

halleluja”, mens de gav lovprisning, ære og magt til vores himmelske Far. Den Hellige Ånd var der sammen med englenerne, og jeg frydede mig. Mange mennesker siger, at livet med Jesus er kedeligt, men det er en stor løgn fra Djævelen for at holde folk væk fra at søge ind i Guds nærvær. Jeg troede det også, men efter, at jeg mødte Herren og Den Hellige Ånd, ved jeg nu, at **livet med Jesus** er **ikke kedeligt**. Det er den skønneste oplevelse, du kan have her på jorden.

Jeg kunne se, snakke med og til og med lege med Den Hellige Ånd. Englenerne ville ikke snakke med mig, de ville bare tilbede og prise Herren. Når jeg sagde: ”Hellige Ånd kom med mig og gør det og det”, og da kom han med mig og gjorde det. Jeg kunne se og føle ham. Jeg så på ham, mens han rejste sig op, jeg tilbød ham at sidde ned med mig. Selv om mange ikke kan se ham, er han her. Det venskab, jeg har til Den Hellige Ånd nu, er helt fantastisk. Jeg vil gø-

re alt, jeg kan, for at beholde det. Trække sig er absolut ikke et alternativ nu. Når jeg ser tilbage på, hvad han drog mig ud af, sådan som jeg var før, jeg blev frelst, bliver jeg sååå taknemlig for hans nåde og for hans store kærlighed til menneskeheden og til mig.

Da jeg var på vej hjem den **7. november** (2009), hørte jeg en stemme, som sagde: »**Forbered dig, for i dag skal du dø!**« Jeg vidste, at det var Den Hellige Ånd, for jeg kunne se ham. Jeg ignorerede hans stemme og sagde: "Herre, jeg vil ikke dø i dag!" Men han gentog bare: »**Forbered dig, for i dag skal du dø!**« Denne gang sagde han det højere og med større kraft. Jeg sagde: "Herre, jeg ved, at det er dig, som snakker til mig. Jeg beder bare om, at du giver mig en bekræftelse, og efter det kan du gøre med mig, akkurat som du vil. Jeg vil gøre akkurat det, du beder mig om. Jeg overgiver mig, selvom jeg er ængstelig, fordi jeg ved, at du er med mig, og at du er ægte."

Jeg bad: "Lad den person, du sendte til mig forrige gang, give mig en bekræftelse. Lad ham være hjemme hos mig akkurat nu, før jeg kommer hjem, og lad ham fortælle mig, at det er i dag, jeg skal dø." På en eller anden måde kender Gud vores fortid, nutid og fremtid. Han vidste, hvad jeg kom til at spørge ham om. Da jeg kom hjem, var gudsmanden allerede kommet.

Maxima: Da min datter kom hjem, var vi samlet i køkkenet. Da Angelica så Herrens tjener, sagde hun: "Må Herren velsigne dig." Gudsmanden svarede: "Gud velsigne dig. Er du klar? For i dag er dagen Herren vil hente dig kl. 16:00." Hun stod bare der, forbavset over at Herren havde svaret hende.

Angelica: Da jeg hørte dette, sagde jeg: "Amen, men jeg vil ikke dø! Nej, Herre, jeg er vældig, vældig bange – helt skrækslagen!" Herrens tjener sagde: "Lad os bede om at din frygt vil forsvinde i Jesu navn." Jeg sagde: "Amen", og vi bad. Snart kendte jeg at al frygt forlod mig, og jeg blev fyldt med en ubeskrivelig glæde. Nu tænkte jeg, at døden var det bedste, som kunne ske med mig. Jeg smilede og lo, mens alle kikkede på mig. Alle kunne se, at skrækken var borte, og jubelen var i mig. Jeg smilede, hoppede og sang.

Maxima: Min datter kendte en umiddelbar glæde i sit hjerte og begyndte at spise. Hun spiste lidt af alt, mens hun sagde: "Hvis jeg ikke kommer tilbage, har jeg i hvert fald spist mig mæt."

Angelica: Alle lo og spurgte mig: "Hvorfor opfører du dig sådan i stedet for at være trist? Du er munter og glad." Jeg sagde til dem: "Selvfølgelig! Jeg skal besøge Herren, men jeg ved ikke, om jeg kommer tilbage, så jeg vil gerne give alle mine ting bort." Alle stirrede på mig og spurgte: "Skal du give alle dine ting fra dig?" Mammars vidtåbne øjne fortalte, at hun var overrasket!

Maxima: Min datter begyndte at dele alle sine ting ud. Hun gav alt bort – ALT! Vore søstre i menigheden var sammen med os som sædvanlig, og hun gav noget til hver eneste en af dem. Da jeg stillede spørgsmålstegn ved hendes hensigt, sagde hun: "Hvis jeg kommer tilba-

ge, så må de give mig alt tilbage. Men hvis jeg ikke kommer tilbage, kan de bare beholde det, de har fået.”

Angelica: Jeg kan forestille mig, hvor trist min mor må have følt sig, da jeg sagde dette. Men jeg følte mig så glad, så jeg begyndte at give alle mine ting bort: klæderne, sengen, mobilen, alt! På én betingelse: ”Hvis jeg kommer tilbage – må jeg så få det alt sammen igen?” Da begyndte alle at le.

Maxima: Hun var vældig bestemt, men som mor var jeg vældig sorgfuld. Det var ikke let. Jeg undrede mig: ”Herre, når tiden er inde, hvordan vil det blive?” Jeg kunne bare ikke forstå det. Da de begyndte at bede, begyndte jeg at flytte på ting i huset. De sagde til mig: ”Søster, vær med til at bede.” Men jeg svarede: ”Begynd I bare, jeg kommer snart. Bare lad mig blive færdig med noget her.”

Angelica: Alle så på mig, mens vi bad. Jeg bad: ”Herre, jeg vil gøre din vilje. Du er ikke en mand, som lyver eller angrer. Jeg ved, at du findes. Hvis jeg kommer til at svigte dig, så er det bedst, hvis du bare tager mig med dig med det samme. Men hvis jeg kommer til at gøre din vilje, så send mig tilbage. Hjælp mig at sige sandheden, forbered mig, hjælp mig at forkynde omvendelse til folk.” Jeg fortalte dette til Herrens tjener og sagde: ”Fortæl ikke min mor, hvad jeg sagde til Herren.” Han svarede: ”Jeg vil ikke sige det til hende nu, men når Herren har taget dig med, vil jeg fortælle hende det.” Vi sad sammen i en cirkel, mens vi bad.

Maxima: Omkring kl. 15:30 sagde Herren til sin tjener, at han skulle salve min datter. Vi var et par damer, som gik ind i værelset sammen med Herrens tjener og salvede hende over hele kroppen.

Døden

Angelica: Min mor og en anden søster fra menigheden, Fátima Nafarrete, salvede mig med olie. Mens de gjorde det, kendte jeg noget, som dækkede mig akkurat som et glas, som var rundt om mig. Det er vanskeligt at forklare det. Jeg følte mig dækket af noget, som lignede en slags rustning. Det er den nærmeste måde, jeg kan forklare det på. Men når de prøvede, var det ikke fysisk muligt at røre ved mig.

Maxima: Mens vi bad, prøvede jeg at lægge mine hænder på Angelica, men jeg kunne ikke berøre hende. Hun havde et slags dække rundt om sig. Det var mærkeligt, for ingen kunne røre hende. Dette dække gik fra fødderne til toppen af hendes hoved og ca. 30 cm ud fra kroppen! Det var det, som chokerede mig mest. Jeg har lagt mine hænder på folk i tjeneste for Herren før, men sådan som dette, havde jeg aldrig oplevet. Jeg sagde: ”Ååå, nu skeer der noget”, og så begyndte jeg at bede og takke Herren. Jeg kendte en stor glæde. Sorgen i mit hjerte var borte, og smerten var væk. Nu følte jeg bare glæde og lykke! Vi fortsatte med at bede, så omtrent kl. 16:00 faldt min datter i gulvet.

Angelica: Under bønnen følte jeg mig vældig forpustet. Jeg kunne ikke ånde. Jeg følte en stærk smerte i maven og i mit hjerte. Jeg kendte, at mit blod gik i dvale, og jeg havde enorme smerter over hele kroppen. Alt jeg kunne sige var: "Herre, giv mig styrke, giv mig styrke!", fordi jeg følte, at jeg ikke kunne klare mere. Jeg havde ingen styrke, den havde forladt mig! Da jeg så op til Himmelen i den åndelige verden ikke med mine fysiske øjne, så jeg Himmelen åbne sig. Jeg så engle, ikke to eller ti, men millioner af dem var samlet. Midt i mellem englene så jeg et lys 10.000 gange stærkere end solen. Og jeg sagde: "Herre, er det dig, som kommer?"

Maxima: Da hun faldt, prøvede vi at rejse hende op igen, men hun var ude af stand til at stå selv. På dette tidspunkt kunne vi berøre hende. Hun sagde: "Bed! Jeg har ikke kræfter, mamma. Jeg har ingen styrke, og jeg kender store smerter." Først kendte hun smerter i sit hjerte, og så gik den ned gennem maven. Vi fortsatte med at bede og bønfalde Herren. Vi kunne se, at livet ebbede ud.

Jeg havde aldrig i hele mit liv set nogen dø før. Jeg måtte se min egen datter i store smerter. Det var ikke let! Jeg forstod ikke hendes sidste ord, og til slut stoppede det helt. Jeg lagde min hånd på hendes ansigt og et spejl til hendes mund, for at se om hun trak vejret. Hun havde ingen ånde, alt var stoppet. Alligevel holdt jeg om hende, og hun var fortsat normal varm. Jeg tog et tæppe og lagde over hende, men i løbet af en kort tid blev hun helt kold, vældig kold. Hendes hår var trukket bagover, sådan som håret på en død person. En kort stund derefter var hun blevet helt iskold.

Angelica: Jeg så, at Jesus kom nedad mod mig, og jeg kendte, at min krop døde. Efter som Jesus og englene kom nærmere, følte jeg, at jeg forlod min krop. Jeg var ikke længere i live. Jeg døde, og det var vældig smertefuldt! Da min krop faldt i gulvet, var de allerede her. Mit hus var fuldt af engle, og i midten af englene så jeg et lys stærkere end solen! Det var vældig vanskeligt. Jeg følte en voldsom smerte, som om sjæl og ånd blev revet ud.

Jeg råbte og skreg, da jeg så min krop på gulvet. Jeg spurgte: "**Herre, hvad sker der?** Hvad sker der?" Jeg ville tage på min krop og gå ind i den igen, men da jeg prøvede, var det som at gribe tag i luft; jeg kunne ikke. Min hånd gik bare ret igennem den. Ingen af de, som bad der, kunne høre mig! Jeg råbte: "**Herre, hjælp mig!**"

Maxima: Min mand kom, mens vi bad, og han så vores datter lå der. Herren gav mig styrke netop da, for jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Dette var Herrens værk, så jeg vidste, at hun havde det godt, selv om det så ud, som om hun lå der i koma. Så jeg sagde: "Herre, lad din vilje ske."

Herren Jesus Kristus

Angelica: I samme stund hørte jeg Herrens stemme en skøn røst med torden og kærlighed: »**Frygt ikke**, min datter, for jeg er Jehova din Gud. Jeg er kommet hertil, for at vise dig det jeg har lovet dig. Rejs dig, for jeg er Jehova, som holder dig i din højre hånd og siger til dig: **Frygt ikke! Jeg vil hjælpe dig.**« Pludselig rejste jeg mig. Jeg havde været på knæ, set min krop, ventede på at gå tilbage til den, men ude af stand til det. Da jeg hørte hans stemme, forlod frygten mig, og jeg var ikke længere bange.

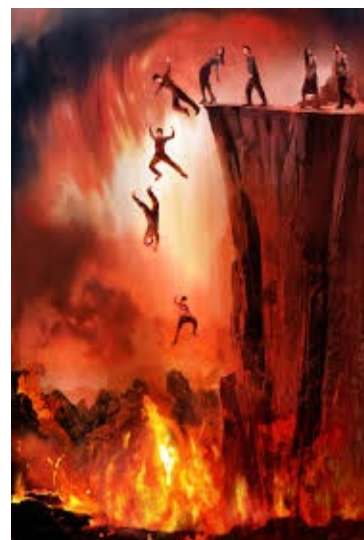
Da jeg begyndte at gå, åbnede englene en sti. Der kom et stærkt skinnende lys, og da jeg kneb øjnene sammen, følte jeg fred. Mens jeg studerede nærmere, så jeg en smuk, høj, elegant og muskuløs mand. Lyset strålede så stærkt fra ham, at det var vanskeligt at se hans ansigt. Jeg kunne se hans smukke, strålende guldhår og den hvide kjortel, han bar, med et bredt bånd i guld, som krydsede brystet. På båndet stod der «**KONGENES KONGE OG HERRENES HERRE**».

Jeg så på hans fødder, som havde sandaler af rent, skinnende guld. Han var sååå pragtfuld. Han rakte sin hånd ud til mig. Da jeg tog imod hans hånd, var det ikke som at røre ved min krop, min hånd gik ikke tværs igennem.

Jeg spurgte: "Hvad sker der?" Han svarede mig: »**Jeg skal vise dig Helvede, for jeg vil, at du skal gå tilbage og fortælle, at Helvede er reel og virkelig – at Helvede eksisterer.** Jeg vil også vise dig min herlighed, for jeg vil, at du skal fortælle menneskene, at de må forberede sig. For min herlighed er virkelig, og **jeg er virkelig.**«

Han sagde: »**Min datter, frygt ikke!**« Han sagde det igen, og da sagde jeg: "Herre, der er bare det, at jeg gerne vil med til Himlen, men jeg vil ikke til Helvede, fordi jeg har hørt, at der er så frygtelig der." Han sagde: »**Min datter, jeg vil være dernede sammen med dig. Jeg vil ikke forlade dig i Helvede. Jeg vil vise dig det sted, fordi der er mange, som ved, at Helvede eksisterer, men det skræmmer dem ikke. De tror, det er et spil, at Helvede er en vits, og mange ved ikke engang, at det findes.**«

Det er derfor, jeg vil vise dig det sted. For der er **flere, som kommer til at gå fortabt, end de, som kommer ind til min herlighed.**« Da han sagde det, kunne jeg se tårerne strømme nedover på hans klæder. Jeg spurgte ham: "Herre, hvorfor græder du?" Han svarede: »**Min datter, fordi der er så mange, som vil gå fortabt. Jeg viser dig dette, fordi jeg vil, at du skal gå og fortælle sandheden, og for at du selv aldrig skal ville komme tilbage hertil.**«

Helvede

Pludselig, mens han snakkede, begyndte alt at bevæge sig. Jorden rystede og åbnede sig, og jeg så et vældig mørkt hul under. Vi stod på et slags fjeld med engle, som omringede os. Jeg sagde: "Herre, jeg ønsker ikke at komme med til dette sted!" Han sagde: »**Min datter, frygt ikke, for jeg er med dig.**« I en brøkdelen af et sekund var vi nede i det mørke hul. Jeg prøvede at se, men der var et forfærdelig mørke. Jeg så en stor cirkel og hørte millioner af stemmer.

Jeg var så varm, og jeg følte at min hud brændte. Jeg spurgte: "Herre, hvad er det? Jeg vil ikke med til Helvede!" Herren sagde, at dette bare var tunnelen til Helvede. Der var en frygtelig, frastødende og kvalmende lugt. Og jeg tryglede ham om ikke at tage mig med. Han svarede: »**Datter, det er nødvendig for dig at komme der og vide om dette sted.**« Jeg råbte: "Men hvorfor, Herre, hvorfor?" Og han sagde: »**Sådan at du kan fortælle sandheden til menneskeheden. Menneskeheden forgår, den er fortabt. Bare nogle få kommer til at gå ind i mit rige.**« (Matt. 7:14) Da han sagde dette, ville han bare græde. Hans ord styrkede og opmuntrede mig, så jeg fortsatte med at gå.

Vi kom til enden af tunnelen, og da så jeg afgrunden, som var dækket af flammer. Herren sagde: »**Min datter, jeg giver dig disse.**« Det var et stort omslag med blanke ark. »**Datter, tag denne blyant, så du kan skrive alt ned, jeg vil vise dig, alt du ser og hører. Du skal skrive alt ned, af det du observerer, sådan som du kommer til at opleve det.**« Jeg sagde: "Herre, det vil jeg gøre, men jeg har allerede set så meget, Herre. Jeg har set sjæle som bliver pint, og de enorme flammer."

Maxima: Tiden gik og min datter lå der fortsat. "Herre, hvad sker der?" Der kom tårer fra hendes øjne, men når jeg tørrede dem væk, kom der nye tårer igen med det samme. Jeg lagde et spejl ved hendes mund, for at se om hun åndede, men der var ingen. Vi tjekkede hendes puls – ingen. Vi lagde en hånd på hendes mave – ingen livstegn. Herrens tjener sagde: "Det sted, hvor hun er på, er ikke et sted for smil, men et sted for pinsler."

Angelica: Jeg sagde til Jesus: "Jeg vil vidne om, at Helvede er virkelig, og at Helvede eksisterer, men tag mig ud herfra nu!!" Han svarede mig: »**Min datter, vi er ikke engang kommet indenfor i Helvede. Jeg har ikke vist dig nogen ting endnu, og så vil du, at jeg skal tage dig ud herfra?**« "Herre, vær så venlig og tag mig ud herfra!", sagde jeg. Men i stedet for begyndte vi på nedstigningen til afgrunden. Jeg begyndte at råbe og skribe: "Herre, nej, neeejjj, nej, neeejjj. Jeg vil ikke gå!" Han svarede: »**Du har brug for at se dette.**«

Jeg så grusomme dæmoner af alle slags, både store og små. De sprang hurtigt, mens de bar på noget i deres hænder. ”Herre, hvorfor springer de på den måde, og hvad er det, de har i deres hænder?” Han svarede: »Min datter, de løber på den måde, fordi de ved, at deres tid snart er slut, og fordi tiden er så kort til at ødelægge menneskeheden og specielt mit folk. Det, de bærer i deres hænder, er **pile** for at ødelægge menneskeheden. Hver dæmon er givet et navn, og i henhold til det navn, som er givet til dem, har de en pil, hvis mening det er at ødelægge en person og bringe dem til dette sted. **Deres mål er at ødelægge personen og bringe dem til Helvede.**« Og jeg kunne se dæmonerne løbe mod jorden, og han fortalte mig: »De kommer til jorden for at ødelægge og kaste menneskeheden ind i dette sted.« Mens han sagde dette, begyndte han at græde, og han fortsatte med at græde så inderlig ømt. Han græd hele tiden, og da begyndte jeg også at græde.

Maxima: Min datter var død i 23 timer, men jeg underrettede ikke læge eller politi. Jeg bad: ”Herre, jeg vil vente i 24 timer. Hvis min datter ikke er kommet tilbage inden 24 timer, så vil jeg tilkalde læge.” Men Herren sendte hende tilbage før de 24 timer udløb.

Angelica: Herren sagde til mig: »Er du klar til at se det, jeg vil vise dig nu?« ”Ja, Herre”, sagde jeg. Han tog mig med til en celle, hvor jeg kunne se en ung mand, som blev pint i flammerne. Jeg lagde mærke til, at cellerne var nummereret, selv om jeg ikke kunne forstå tallene. Det så ud som tallene stod spejlvendt. Der var en stor plade i cellen, og den unge mand havde **666** i panden. Han havde også en stor metal-plade, som var presset ind i huden på brystet. Ormene, som spiste af ham, kunne ikke ødelægge pladen, det kunne flammerne heller ikke. Han råbte: ”Herre, vær mig nådig. Tag mig ud af dette sted. **Tilgiv mig, Herre!**” Men Jesus svarede: »Det er for sent. Jeg gav dig flere muligheder, men **du ville ikke omvende dig.**«

Jeg spurgte Jesus: ”Hvorfor er han her?” Så med et kendte jeg ham igen. På jorden **kendte** denne unge mand til **Guds ord**, men pludselig **vendte han ryggen til Herren**. Han ville hellere have **alkohol, dop** og gå på den gale vej. Han **ville ikke følge Herrens vej**. **Jesus advarede ham mange gange** om, hvad som kunne ske med ham. Jesus sagde: »Min datter, han er på dette sted, fordi enhver som **fornægter mit ord er allerede dømt**. **Ordet, jeg har talt, vil dømme ham på den sidste dag**« (Johs. 12:48), og så græd Jesus.

Når Herren græder, er det anderledes, end når vi græder. Han græder med en stor sorg i sit hjerte, og han hulker dybt. »**Jeg skabte ikke Helvede til menneskeheden**«, sagde Jesus. Så spurgte jeg ham: ”Men hvorfor er de der da, Herre?” Han svarede: »Jeg skabte **Helvede for Satan og hans engle, som er dæmonerne** (Matt. 25:41); men p.g.a. **synd og mangel på omvendelse** havner menneskene her.

Der vil være **flere, som går fortabt – end de, som kommer ind til min herlighed.**« Han fortsatte med at græde, og det smertede mig langt ind i hjertet at se, hvordan han græd. »Min datter, jeg gav mit liv for menneskene, så de ikke skulle gå fortabt – og for at de ikke skulle ende på dette sted. **Jeg gav mit liv af kærlighed og nåde, sådan at menneskene**

kunne gå **gennem omvendelse og videre ind i Himmelriget**.« Jesus stønnede, som en der ikke længere kunne tåle mere smerte. Det er sådan en smerte, han føler over at se folk her.

Jeg følte mig tryk, når jeg var med Jesus. Tanken, at hvis jeg gav slip på Herren, så ville jeg ende her, var vældig skræmmende. Jeg spurgte: "Jesus, har jeg slægtninge her?" Han så på mig, mens jeg græd, så sagde han: »**Min datter, jeg er med dig**.« Så tog han mig med til en anden celle. Jeg kunne aldrig have forestillet mig at se en af mine slægtninge i den celle. Jeg så, hvordan denne kvinde blev pint. Orme spiste hendes ansigt op, og dæmonerne kastede et slags spyd ind i hendes krop. Hun skreg: "Nej, Herre, vær mig nådig. **Tilgiv mig!** Vær så god og tag mig ud af dette sted bare for et minut." (Luk. 16:24)

I Helvede blev folk pint og plaget med minder, om alt det de foretog sig, da de var på jorden. **Dæmonerne hånede folk** og fortalte dem dette: "Tilbed og pris, for dette er dit rige", og så begyndte menneskene at skribe, fordi de huskede, at de kendte Gud, og hvad Ordet siger. De, som havde kendt Herren, blev pint og plaget dobbelt så meget.

Herren sagde: »**Der findes ikke nogle andre muligheder for dem, som er her. Men der er stadigvæk muligheder for dem, som er i live**.« Jeg spurgte ham: "Hvorfor er min oldemor her? Jeg ved ikke engang, om hun kendte dig. Hvorfor er hun her i Helvede, Herre?" Han svarede: »**Min datter, hun er her, fordi hun ikke var villig til at tilgive. Min datter, den, som ikke vil tilgive andre, vil ikke få tilgivelse af mig**.«

Jeg spurgte: "Herre, men du tilgiver, og du er barmhjertig?" Og han svarede: »**Ja, min datter, men det er nødvendigt at tilgive. Det er derfor mange mennesker er her i Helvede, fordi de ikke ville tilgive andre!! Gå og fortæl menneskene, at det er på tide at tilgive, og specielt til mit folk. Mange af mine folk har IKKE tilgivet sin næste. Fortæl dem, at de må slutte med at bære nag, være bitre og hadefulde. Det er tiden for at tilgive! Hvis døden kommer overraskende til en person, som ikke vil tilgive sin næste, vil den person gå til Helvede!! Ingen kan købe livet**.« Da vi forlod det sted, blev min oldemor opslugt af flammerne og hun skreg: "Aaaaaaah". Og så begyndte hun at spotte Guds navn, hun forbandede ham. Alle personerne i Helvede spotter Gud.

Da vi forlod det område, kunne jeg se, at Helvede var fuldt af torturerede og plagede sjæle. Mange af folkene strakte armene ud og bønfaldt Jesus om at hjælpe dem og tage dem ud derfra. Men, når Jesus ikke kunne gøre nogen ting for dem, så begyndte de at spotte Gud. Da begyndte Jesus at græde, mens han sagde: »**Det smerter mig at høre**

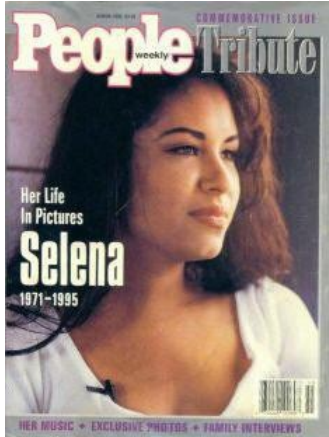

dem – det smerter mig at se, hvad de gør, for der er ikke noget mere, jeg kan gøre for dem. Men jeg vil sige dig, at jeg fortsat har mulighed for at hjælpe dem, som er på jorden, de som ikke er døde endnu. De har fortsat en mulighed til at omvende sig!«

Kendisser i Helvede

Selena

Herren fortalte mig, at der er mange kendisser i Helvede også mange, som kendte til Herren. Han sagde: »Nu vil jeg vise dig en anden del af Helvede.« Vi kom til et sted, hvor en

kvinde var omringet af flammer. Hun var i en forfærdelig pine og skreg og bønfaldt Herren om nåde. Jesus pegede på hende og sagde til mig: »Min datter, den person, du ser der henne, opslugt af flammerne er **Selena**« (amerikansk latino-artist, døde i 1995 – 23 år gammel), da vi begyndte at gå nærmere, skreg hun: ”Herre, vær mig nådig! **Tilgiv mig!** Tag mig væk fra dette sted!” Men Herren så på hende og sagde: »**Det er for sent. Du kan ikke omvende dig længere.**«

Hun så på mig og sagde: ”Vær så venlig, jeg **bønfalder dig; fortæl menneskene om det, du ser her.** Vær så sød – sig det, hold det ikke for dig selv! Gå og **fortæl folk**, at de **IKKE** må **lytte til** eller **syng mine sange.**” (1. Johs. 2:15) Så da spurgte jeg hende: ”Hvorfor vil du, at jeg skal gå og sige det?” Da svarede hun: ”Hver gang nogen lytter til eller synger mine sange, bliver jeg pint og plaget endnu mere. **Personen**, som gør det, som **lytter til** eller **synger mine sange**, er **på vej til denne plads.** Vær så venlig og fortæl, at de ikke må komme her – **fortæl dem, at Helvede er virkelig!**” Hun skreg, og dæmoner kastede spyd langvejs fra ind i hendes krop, og hun græd: ”**Hjælp** mig, Herre, forbarm dig over mig, Herre!” »**Desværre**«, sagde Herren til hende: »**Det er for sent.**«

Jeg så mig rundt i det område, hvor vi var, og det var fuldt af sangere og artister, som var døde. Alt, hvad de gjorde, var at synge og synge. De magtede ikke at holde op. Herren forklarede: »**Min datter, hvis de ikke omvender sig, mens de er i live, vil personer, som havner i Helvede, være nødt til at blive ved med at gøre det samme her, som de gjorde på jorden.**«

Jeg observerede området, så lagde jeg mærke til, at mange dæmoner hældte noget ud, som

lignede regn. Jeg troede faktisk, at det var regn. Men jeg lagde mærke til at folk, som var i flammerne, løb væk, mens de råbte: ”Nej, hjælp mig Herre! – Nej, det kan ikke være sådan.” Så begyndte dæmonerne at le og sige til folk: ”Pris og tilbed, for dette er dit rige for evig og altid!” Jeg så flammerne øge, og folks orme mangedoblede sig! Det var ikke vand det der, det var svovl, som skulle mangedoble flammerne og øge hver persons angst. Jeg spurgte Jesus: ”Hvad er det, som sker? ... Herre, hvad er dette?” Herren svarede: »**Dette er løn til alle, som ikke har omvendt sig.**« (Salme 11:6)

Pave Johannes Paul II

Derefter tog Herren mig med til et sted, hvor der var en vældig kendt person. Tidligere plejede jeg at leve som en halvhjertet kristen. Jeg troede, at alle som døde kom til Himmelen, og at de, som går til messe, også kommer i Himmelen, men der **tog jeg fejl**. Da pave Johannes Paul II døde, fortalte venner og slægtninge mig, at han var kommet til Himmelen. Alle nyheder på TV, i bladet Extra og mange andre kanaler sagde: "Pave Johannes Paul II er død, må han hvile i fred. Han er nu gået for at fryde sig med Herren og hans engle i Himmelen."

Og jeg troede det alt sammen. Men jeg havde bare bedraget mig selv, fordi jeg så ham i Helvede, pint i flammerne. Jeg så på hans ansigt, og det var Johannes Paul II! Herren sagde til mig: »Se, min datter, den mand, du ser der, er **pave Johannes Paul II**. Han er her i **Helvede**; han bliver pint og plaget, fordi han **ikke ville omvende sig**.«

Jeg spurgte: "Hvorfor er han her? Han plejede jo at prædike i kirken." Jesus svarede: »**Min datter, ingen som driver utugt (hor), ingen afgudsdyrkere, ingen som er grådige og ingen løgnere vil arve mit rige.**« (Efes. 5:5) Jeg svarede: "Ja, jeg ved, at det er sandt, men jeg vil gerne vide, hvorfor han er her, for han plejede at prædike til store folkemængder." Jesus sagde da: »**Ja, min datter, han har nok talt om mange ting, men han ville aldrig forkynde sandheden. Selv om han kendte sandheden, foretrak han penge frem for at forkynde frelse. Han ville ikke snakke om virkeligheden. Han ville ikke sige, at **Helvede er en realitet**, og at **Himmelen findes**. Min datter, det er derfor han her.**«

Når jeg så på manden, havde han en stor slange med nåle, som var viklet rundt om halsen. Han prøvede hele tiden at tage den af. Jeg tryglede Jesus: "Herre, hjælp ham!" Manden skreg:

"Hjælp mig, Herre. Vær mig nådig. Tag mig ud herfra. **Tilgiv mig!** Jeg omvender mig. Jeg vil tage tilbage til jorden. Jeg vil tage tilbage til jorden og omvende mig!" Jesus så på ham og sagde: »**Du vidste vældig godt; du vidste vældig godt, at denne plads er en virkelighed. Nu er det **for sent**; der findes ikke flere chancer for dig.**«

Herren sagde: »**Se, min datter, nu skal jeg vise dig denne mands liv.**« Jesus viste mig en stor skærm, hvor jeg observerede, hvordan paven mange gange tilbød messe til folk, og hvordan menneskene, som var der, forguede ham. Jesus sagde: »**Se, min datter, der er mange afguds-**

dyrkere på dette sted. Afgudsdyrkelse giver ikke frelse. **Jeg er den eneste, som frelser**. Ud over mig er der **INGEN**, som kan frelse. **Jeg elsker synderen**, men jeg **hader synden**, min datter, gå og fortæl menneskeheden, at **jeg elsker dem**, og at de har brug for at komme til mig.«

Mens Herren snakkede, fik jeg at se, hvordan denne mand havde taget imod massevis af mynter og sedler – penge, og alt ville han selv beholde. Han havde sååå mange penge. Jeg så et billede af denne mand, mens han sad på en trone. Jeg fik se dybere ind i deres liv. Det er sandt, at disse mennesker ikke får lov til at

gifte sig. Jeg kan forsikre dig om, at dette ikke er noget, jeg finder på, for Herren viste mig det. Paven og biskopperne, som skulle leve i cølibat, lå med nonner og andre kvinder!

Herren viste mig, at disse mennesker lever i umoral og hor. Bibelen siger, at ingen, som driver umoral eller hor, skal arve Guds rige. Mens jeg så alt dette, fortalte Herren mig: »Se, datter, alt, det jeg viser dig, er det, som foregik, mens han levede, men det er dette, som fortsat sker med mange af disse mennesker; og fortsat sker det blandt præster og paver.«

På vej til Helvede

Herren viste mig et sted, hvor mange mennesker går til Helvede. Jeg spurgte: »Herre, hvordan kan det være, at de kommer her?» Han svarede: »**Det skal jeg vise dig**.« Han viste mig en tunnel, som mange mennesker gik igennem. Menneskene var lænket på hænder og fødder. De var klædt i sort og bar en last på ryggen. Jesus sagde: »Se, min datter, de mennesker, du ser der, kender mig ikke endnu. **Den last**, de bærer på deres ryg, er **synd**. Gå og fortæl dem, at de kan give deres byrde til mig, så vil jeg give dem hvile. **Jeg er den, som tilgiver deres synder**. Min datter, gå og bed disse mennesker om at komme til mig, for jeg venter på dem med åbne arme. Fortæl dem, at de er på vej til dette sted.«

Mens jeg så på menneskene, som gik, sagde jeg: »Herre, der henne er min fætter, den unge mand er min fætter! Herre, den unge pige, som kommer der, er min kusine! Min familie er på vej hertil?!» Han svarede: »Min datter, de er på vej til dette sted, men gå og fortæl dem, hvor de er på vej hen, gå og sig til dem, at **de er på vej til Helvede**. Gå og sig til dem, at jeg har udvalgt dig til min vogter og varsler (**watchman = en profet-tjeneste**). Jeg har udvalgt dig til min vogter, og det betyder, at du er kaldet til at **forkynde sandheden**. Du må gå og fortælle om det, jeg har vist dig. Hvis du ikke siger sandheden, og noget skulle ske den person, vil hans blod være på dine hænder.

Men hvis du forkynder det, jeg bad dig om, da skal den person selv stå til regnskab for mig. Hvis personen ikke omvender sig, vil det ansvar, som hvilede på dig, blive løftet af dig, og ansvaret vil hvile på personen selv, og hans blod vil ikke blive krævet af dig.« (Esekiel 3:18)

Michael Jackson

Jesus fortalte mig, at mange kendte mennesker er på vej til Helvede, berømte og vigtige mennesker. Tag for eksempel Michael Jackson. Manden var kendt over hele verden, men han var en satanist. Selv om mange mennesker ikke vil se det på den måde, er det alligevel det, som er sandheden. Manden havde lavet en aftale med Djævelen for at opnå berømmelse og for at tiltrække sig mange fans.

De dansetrin han udførte (moonwalk), er de samme, som jeg så dæmonerne bruge i Helvede, mens de pinte folk. De skubbede sig bagover, men bevægede sig ikke fremover; mens de råbte og nød angsten de påførte folk. Lad mig sige dig dette: **Michael Jackson er i Helvede!** Herren viste mig det, efter at Michael døde. Han lod mig se, hvordan Michael Jackson blev pint i flammerne. Jeg bad til Jesus: "Hvorfor?" Det var ondt at se, hvordan denne mand blev pint og plaget, og som han skreg. **Alle jer,**

alle jer, som lytter til Michael Jacksons sange, eller som går og synger dem, eller som er fan af ham; JEG ADVARER DIG; Satan har fanget dig i sit net og er i færd med at drage dig ned til Helvede! JEG BEDER DIG om, at du øjeblikkelig giver afkald på det i Jesu navn! – Jesus vil sætte dig fri, sådan at du ikke går fortabt.

Kender Jesus – men på vej til Helvede

Herren sagde: »Min datter, der er **også mennesker, som kender mig, som er på vej til Helvede.**« Jeg spurgte: "Herre, hvordan kan mennesker, som kender dig også komme her?" Han svarede: »Den, som har forladt mig, og den, som lever et dobbeltliv.« Han viste mig mennesker, som er på vej til Helvede. De var bundet på hænder og fødder.

De havde alle hvide klæder, men deres klæder var lurvede, plettede og rynkede. Jesus sagde: »Min datter, se, hvordan mit folk er gået bort fra mig. Min datter, jeg må fortælle dig, at jeg kommer ikke for at hente disse mennesker. **Jeg kommer for at hente et HELLIGT FOLK, som er forberedt, uden pletter eller rynker, og uden urenheder.** Gå og sig til dem, at de må gå tilbage til de gamle stier.« (Efes. 5:26-27)

Jeg så mange af mine onkler og mange andre mennesker, som havde forladt Herrens veje. »Gå og fortæl dem, at jeg venter på dem, og at de kan overgive sine byrder til mig, for **jeg vil give dem hvile.**« Jesus græd. »Min datter, de er på vej hertil. Gå og sig til dine onkler og til din slægt, at de er på vej hertil! Min datter, mange vil ikke tro dig, men jeg er dit trofaste

vidne, jeg er dit trofaste vidne. Jeg vil ALDRIG forlade dig. Selv om de ikke tror dig, min datter, gå alligevel og fortæl dem sandheden, for jeg er med dig. Jeg vil også vise dig, hvordan mennesker kommer til dette sted.«

Vi gik til en tunnel, hvor der var store mængde af **mennesker**, som **faldt ned i afgrunden**. Ikke 1.000 eller 2.000, men så mange som sandet på havets bund, utallige. Akkurat som en håndfuld sand, som bliver kastet ud, faldt de hvert sekund. Sjælene blev kastet ud. Jesus græd, mens han sagde: »Min datter, det er sådan menneskeheden går til grunde, det er sådan de går fortabt!« Min datter, det **smarter mig at se, hvordan menneskeheden går fortabt**.«

Dæmonernes møder i Helvede

Jesus sagde: »**Dæmonerne** har også samlinger her i Helvede.« Overrasket sagde jeg: "Holder dæmonerne møder?" Jesus sagde da: »Ja, min datter, de mødes for at lægge planer om, hvad de vil gøre med menneskeheden. De **holder hemmelige møder – daglig**.« Og med det tog Jesus mig med til en celle, hvor der var et træbord med stole rundt om. Der var dæmoner der – alle slags dæmoner. Jesus forklarede: »Min datter, nu har de planlagt at ødelægge pastorernes familier, missionærer, evangelister, og alle dem, som kender mig. Min datter, **dæmonerne vil ødelægge dem; de har mange pile**.«

Dæmonerne hånlo og **sagde**: "Lad os ødelægge menneskeheden og tage dem med her til Helvede." Jesus sagde: »Gå og sig til mit helleglige folk, at **jeg er med dem**. Fortæl dem, at de ikke må forlade åbne døre, at de ikke må lave plads for Satan. For han går omkring, som en brølende løve, og søger efter, hvem han kan sluge.« (1. Pet. 5:8) Men Ordet siger, at han, som er den **ægte løve af Juda**, er **Jesus Kristus** fra Nazaret. (Åb. 5:5)

Jesus sagde: »Min datter, de er specielt ude efter pastorernes familier.« Jeg spurgte: "Hvorfor vil de ødelægge pastorernes familier?" Jesus svarede: »Fordi de har ansvar for tusinder af mennesker, som er som store fåreflokke – får, som Herren har givet dem. De vil, at lederne og de, som følger dem, skal yende ryggen til Jesus, sådan at de alle går til Helvede. Gå og sig til **pastorerne**, at de **må forkynde sandheden!** Gå og fortæl dem, at de **må forkynde sandheden**, og at de må tale alt det ud, jeg siger til dem. Sig til dem, at de ALDRIG må holde nogen ting tilbage af de budskaber, jeg giver til dem.« Da vi forlod denne plads, fortalte han mig: »Nu vil jeg vise dig noget andet. – Der er børn her også.«

Børn i Helvede

Og da svarede jeg: ”**Børn her i Helvede**, Herre? Hvorfor er der børn her? Dit ord siger: Lad de små børn komme til mig; hindre dem ikke i at komme til mig, for Himmelriget hører sådanne til.” (Matt. 19:14) Jesus svarede: »**Min datter, det er sandt, at Himmelriget hører børnene til. Men barnet må komme til mig. For den, som kommer til mig, vil jeg ikke støde bort.**« (Johs. 6:37)

Pludselig viste Herren mig en 8 år gammel dreng, som blev pint i flammerne. Drengen råbte desperat: ”Herre, vær mig nådig! Tag mig ud af dette sted! Jeg vil ikke være her!” Han fortsatte med at skribe og græde. Jeg så dæmoner rundt om drengen. De lignede tegneserie figurer. Der var Dragon Ball Z, Ben 10, Pokémon, Dora, osv. ”Herre, hvorfor er den dreng her?” Jesus viste mig en stor skærm om drengens liv. Jeg så, hvordan han altid ville sidde foran TV-et og se på tegneserierne.

Jesus sagde: »**Min datter, disse animerede tegneserier, film, sæbeoperaer, som daglig bliver set på TV, er Satans værktøj til at ødelægge menneskeheden.** Se, min datter, hvordan det kommer til at blive.«

Jeg så, hvor oprørske og ulydige drengen var mod sine forældre. Når forældrene snakkede til ham, var han ulydig, kastede ting og løb væk. Lige efter det sidste udbrud løb han ud af huset og blev påkørt af en bil og døde. Jesus sagde: »**Lige siden har han været her i Helvede.**« Jeg så, at denne dreng blev pint og plaget. Jesus sagde: »**Min datter, gå og fortæl forældre, at de må opdrage sine børn sådan, som Guds ord siger.**« (Ordspr. 22:9) Guds ord er virkelig, det siger os, at vi må retlede vores børn med straf. Ikke hele tiden, kun hvis de har været ulydige.

Herren fortalte mig noget, som er vældig sørgelig og vældig smertefuldt. Han sagde: »**Min datter, der er mange børn her i Helvede på grund af tegneserier, som fører til oprør.**«

Da spurgte jeg ham: ”Herre, hvordan kan animerede tegneserier have skylden for dette?” Da forklarede han: »**Fordi de er dæmoner, som bringer oprør, ulydighed, bitterhed og had til børn. Sådant at de ikke vil gøre det gode, men de bliver drevet til at gøre det onde.** Uanset, hvad børn ser på TV, vil de gøre det i virkeligheden.« **HELVEDE EKSISTERER, HELVEDE ER VIRKELIG**, også børn må vælge, hvem de følger. Jeg sagde: ”Herre, hvorfor er der børn her?” Jesus svarede: »**Når børn har kundskab og forståelse af, at der er en Himmel og et Helvede, da har de selv muligheden for at vælge.**«

Der er meget mere at sige om Helvede, men nu vil jeg dele det, jeg så i Himmelen.

Himmelriget

Jesus sagde: »Min datter, nu skal jeg vise dig, hvad jeg har **forberedt** for **mit hellige folk**.« Vi forlod pladsen gennem en tunnel. Mens vi rejste gennem tunnelen, kom vi pludselig ud, hvor der var lys. Jeg så ikke mere noget mørke, pinsler eller flammer. Han sagde: »**Min datter, jeg vil vise dig min herlighed**.« Så begyndte vi på stigningen til Himmelriget! Snart kom vi til en dør, som der var skrevet på med store guldbogstaver:

VELKOMMEN TIL HIMMELRIGET

Jesus sagde: »Min datter, gå ind, for **jeg er døren**, den som **går ind gennem mig** vil blive **frelst**, og han skal gå ind og ud og finde føde.« (Johs. 10:9) Efter at Herren havde talt de ord, åbnede døren sig, og vi gik ind. Jeg så engle, som gav herlighed, lov, tak, ære og pris til vores himmelske Far. (Åb. 7:11-12) Eftersom vi fortsatte med at gå, nærmede vi os et bord, som jeg kunne se begyndelsen på, men ikke enden. (Åb. 19:9) Jeg så en stor trone, og en mindre trone omringet af tusindvis af stole. Mellem stolene lå der hvide kjortler til de hellige, og ovenpå kjortlerne lå deres kroner. Herren fortalte mig: »**Min datter, den krone du ser der, er livets krone**.« (Åb. 2:10)

Jesus sagde: »Se, min datter, dette har jeg **forberedt** for **mit folk**.« Jeg fik bordet at se, som var pyntet med en hvid dug med guldkanter. Der var tallerkener og guldbægre, frugt på fade, alt var klart til servering. Det var så smukt. Midt på bordet stod der et vældig stort kar, som var fyldt med vin til middagen. Og Jesus sagde: »**Min datter, alt er gjort klar** til at min brud (menigheden) skal komme.«

Vi gik til et andet sted, hvor jeg så mange mennesker i en have. Der var der flere kendte personer fra Bibelen. De var ikke gamle at se til, de var faktisk unge. Der var en ung mand med et stort tørklæde i hånden, som dansede og hvirvlede rundt og priste Herren. Jesus sagde: »**Min datter, den unge mand, du ser der, er min tjener, David**.« Han gav ære til vores Far. Pludselig kom der en anden ung mand forbi, og da sagde Jesus: »**Datter, her er Josva, og der er Moses. Den anden unge mand der er Abraham**.« Jesus kaldte dem til sig ved navn. De havde alle den samme udstrålingen. Jesus sagde: »**Min datter, den kvinde, du ser der, er min tjenerinde Maria Magdalena, og se, der er min tjenerinde Sara**.«

Men så fortalte han mig: »**Min datter, dette er Maria**. Den Maria, som fødte Jesus, som er mig. Min datter, jeg må fortælle dig, at hun har ingen kundskab om de ting, som sker på jorden. Sig til afgudsdyrkere, at **Helvede er virkelig**, og at **afgudsdyrkere IKKE skal arve mit rige**. Gå og fortæl dem, at dersom de omvender sig, kan de komme ind i min himmelske bolig. Fortæl dem, at jeg elsker dem, og at Maria ikke har nogen kundskab om de ting, som

sker på jorden. Den eneste, de skal ophøje, er mig, hverken Maria eller St. Gregory. Ingen anden kan tilbyde frelse. Jeg er DEN ENESTE, som kan frelse, og foruden mig er der INGEN, INGEN, INGEN, som kan frelse.« Han gentog det 3 gange, at det er **KUN JESUS**, som **kan frelse**.

Menneskeheden er blevet forført til at tro, at en helgen er hellig i Guds øjne, noget den ikke er. For det er en **dæmon**, som virker gennem en menneskeskabt gud = afgud. Men jeg vil gerne fortælle dig, at Gud vil give dig det allerbedste. Han vil, at du skal komme ind i Himmelriget ved at omvende dig og forkaste al afgudsdyrkelse. Fordi afguder vil ikke kunne frelse dig. **JESUS KRISTUS** fra Nazaret er **den ENESTE, som FRELSE**. Han som gav sit liv for dig og mig og for hele menneskeheden. Gud har et stort og mægtigt budskab til menneskeheden.

Mens han græd, fortalte han mig: »Vær så venlig, min datter, **ti IKKE stille. Gå og fortæl sandheden. Gå og fortæl, hvad jeg har vist dig.**« Jeg så, hvordan Maria tilbad Herren, og jeg så en kvinde med et nydeligt hår. Jeg sagde: »Herre, så pænt de har ordnet deres hår.« Han fortalte mig: »**Min datter, det du ser, er det slør, jeg har givet til kvinden.**« Han lagde til: »**Min datter, gå og fortæl kvinderne, at de bør tage vare på sløret, jeg har givet dem.**«

Så sagde han: »**Jeg har noget vældig vigtigt, jeg vil vise dig.**« Jeg så langt væk, og der fik jeg øje på en **skinnende by** – en by **af guld**! Jeg sagde: »Herre, hvad er det? Jeg vil gerne gå derhen.« Han svarede: »**Min datter, jeg vil gerne vise dig, hvad der er der henne. Det, du ser, er de himmelske boliger. De himmelske boliger, som er gjort klar til mit folk.**«

Vi begyndte at gå, indtil vi kom til en gylden bro. Da vi gik over den, kom vi til gader, som var lavet af rent guld! (Åb. 21:21) **Alt** var så **smukt** og **strålende** som skinnende glas. Det var så absolut **overnaturligt** og **uforklarligt**. Vi så himmelske herskabsboliger og tusindvis af engle, som byggede på dem. Nogle af englene byggede meget hurtigt, andre byggede meget langsomt, og andre igen byggede ikke i det hele taget. Jeg spurgte Herren: »Hvorfor bygger nogle engle hurtigt, mens andre bygger langsommere, og nogle er stoppet helt med at bygge?«

Herren forklarede: »Min datter, det er på samme måde som, hvordan mit folk arbejder på jorden. **Mine engle arbejder** i samme fart, **som mine børn gør** på jorden. Min datter – **mit folk spreder ikke evangeliet** ud længere. – **Mit folk faster ikke** længere. – **Mit folk går ikke ud på gaderne og deler traktater ud og forkynder sandheden** længere. – **Mit folk skammer sig**. Gå og sig til mit folk, at de må komme tilbage til de gamle stier. De engle, du så, som ikke gjorde nogen ting, tilhører de mennesker, som har forladt mine stier. Min datter, gå og fortæl mit folk, at de må komme tilbage til de gamle stier.« (Jer. 6:16) Og mens han sagde dette, begyndte han at græde.

Jeg hørte nogle andre mennesker som sang, så jeg spurgte ham: ”Herre, kan du tage mig

med der over, hvor de synger?” Jesus studerede mig. Jeg kunne se, at han studerede mig, selv om jeg ikke kunne se hans ansigt. Jeg kunne bare se ansigtsbevægelserne. Mens tårerne strømmede nedover på hans klæder, spurgte jeg ham, hvorfor han græd. Men han ville ikke forklare mig det. Senere kom vi til den nydelige have. Der, mellem de himmelske herskabsboliger, så jeg blomsterne svaje. Det måtte være den sang, jeg hørte.

Herren pegede med fingeren og sagde: »Min datter, se, de ærer mig – de tilbeder mig! **Mit folk gør ikke længere det, de gjorde før. Mit folk ærer mig ikke længere. – Mit folk tilbeder mig ikke længere. – Mit folk søger mig ikke længere**, sådan som de gjorde før. Det er derfor, jeg fortalte dig, min datter, **gå og fortæl mit folk, at de må søge mig, for jeg vil gå – jeg vil gå – jeg vil gå – til et folk, som søger mig i ånd og sandhed – til et folk, som er parate – til et helligt folk.**« Og grædende sagde han: »**Jeg kommer, jeg kommer.**« Da forstod jeg, **hvorfor han græd**, fordi han **kommer tilbage**, men **ikke for at hente de halvhjertede**. Han vil kun komme tilbage **til det folk, som søger ham i ånd og sandhed**.

Så sagde Herren, at jeg måtte drage tilbage til jorden. Jeg sagde: ”Herre, jeg vil ikke drage tilbage til jorden. Hvad mener du – jorden? Jeg vil være med dig. Du tog mig med hertil, og jeg vil ikke gå nogen steder uden dig!” Da sagde Jesus: »**Min datter, det er vældig vigtigt, at du drager tilbage til jorden og vidner om, at min herlighed er vældig virkelig – og at det, jeg kommer til at vise dig, er ægte – og at det, du har set, er sandt – sådan at menneskeheden vil komme til mig – at de omvender sig, sådan at de ikke går fortabt.**« Grædende faldt jeg ned ved hans fødder, der så jeg sårene, han havde på fødderne. Jeg spurgte: ”Herre, hvad er disse sår?” Han svarede: »**Min datter, det er arrene fra gårdsdagen, da jeg gav mit liv for menneskeheden.**«

Han viste mig også arrene i sine hænder. Da spurgte jeg: ”Herre, hvorfor har du disse endnu?” Han fortalte mig: »**Min datter, det er bare arret, som stadig er her.**« Da spurgte jeg: ”Vil disse forsvinde?” Han svarede: »**Min datter, disse ar vil forsvinde, når alle de hellige er forenet her. Min datter, jeg må tage dig med tilbage til jorden; din familie og nationer venter på dig.**«

Jeg protesterede, men han pegede ned på jorden og sagde: »De mennesker, som du ser der nede, er din familie; den krop, du ser der, er din. Du må drage tilbage. Det er på tide at for-

lade dette sted.« Så tog han mig med langs med en smuk, krystalklar elv og sagde: »Min datter, gå ud i elven, og duk dig ned i den.« Før jeg gik ud i den **krystalklare elv med levende vand**, oplevede jeg ubeskrivelig glæde, men efter at jeg havde dukket mig og kommet op igen, var jeg sååå lykkelig. Jeg troede, jeg skulle slippe for at rejse hjem, men Herren sagde til mig: »Min datter, du må rejse tilbage til jorden, men først vil jeg vise dig noget

mere; – jeg vil vise dig, hvordan **jeg kommer tilbage til et helligt folk**. Jeg vil vise dig, hvordan det bliver den dag, **bortrykkelsen** sker.«

Bortrykkelsen og trængselen

Vi gik til et sted med en enorm skærm, og der så jeg mange mennesker. Jeg kunne se hele verden. Pludselig så jeg **tusindvis** af mennesker, som **forsvandt**. På gravide kvinder forsvandt graviditeten, og de skreg og så ud, som om de havde mistet forstanden. Børn forsvandt overalt. Mange mennesker sprang hid og did, mens de skreg: "Det kan ikke være sandt!! Det kan ikke være sandt!! Hvad sker der??" Jeg så, at **nogle** af dem, som havde **kendt Herren**, var blevet **forladt**. (Matt. 24:40-41) De sagde, at Jesus var kommet igen, **bortrykkelsen** var **sket**. De skreg og ville tage livet af sig, men de kunne ikke.

Herren fortalte mig: »Min datter, i de dage vil **døden flygte fra jorden**. Datter, i de dage vil **Den Hellige Ånd ikke være på jorden længere**.« (Åb. 9:6) Der var mange ulykker, men jeg så ikke en eneste død person; de var alle levende, uanset hvor meget de var skadet. Jeg observerede en enorm trafik med tusindvis af mennesker. Han sagde til mig: »Min datter, se! Det er sådan, det kommer til at ske.« Derefter så jeg mennesker, som sprang fra den ene til den anden side og råbte: "Kristus kom, Kristus kom". De vil trygle og bønfalde: "Herre, tilgiv mig! **Tilgiv mig!** Tag mig med!" Men Herren svarede dem sørgmodigt: »**Det er for sent. Tiden for at omvende sig er ovre**.«

Så henvender han sig til Angelica og siger: »Min datter, gå og fortæl menneskeheden, at de må **søge mig NU**, for på dette tidspunkt vil det være for sent. (Es. 55:6) Min datter, det vil være **for sent** for alle dem, som bliver **efterladt på jorden**.« Da Jesus så, hvordan menneskene blev forladt, begyndte han at græde og sagde: »Min datter, jeg vil komme tilbage til jorden, sådan som der står i 1. Tess. 4:16-17. For når befalingen lyder, og der høres et råk fra overengelen og stød i Guds basun, da skal **Herren selv stige ned fra Himmelen**. Og

de, som **døde i troen på Kristus**, skal først stå op. Derefter skal vi, som er blevet tilbage og fremdeles lever, sammen med dem blive **rykket op i skyerne**, i luften, for at møde Herren. Og så skal vi være **sammen med Herren for altid**.«

Men ikke alle kommer med Herren, KUN de, som GØR HANS VILJE, (Matt. 7:21) og LEVER et HELLIGT LIV. For Herren fortalte mig: »Kun **de, som er helliggjort, vil komme ind i Himmels rige**. (Hebr. 12:14) Ingen ved, hverken dagen eller timen, for hvornår jeg kommer og henter mit hellige folk, ikke engang englene ved det.« (Matt. 24:36)

På skærmen så jeg mennesker, som løb rundt. I alle aviser og TV-nyheder sagde de, at "JESUS ER KOMMET IGEN". Skærmen blev slået af, og Jesus afsluttede med at sige: »Jeg **kommer igen til et helliggjort folk**.« Det var alt, han viste mig. Efter det tog han mig med tilbage her til jorden.

Med engle samlet rundt om os, begyndte vi at gå ned ad den skønneste trappe; hvide trin med blomster i. Jeg græd hele vejen ned og bønfuldt Jesus: "Herre, vær så venlig, forlad mig ikke her. Tag mig med dig!" Han svarede: »**Min datter, nationerne og din familie venter på dig. Min datter, du må gå tilbage i din krop. Du må modtage livet, så du kan gå og vidne om det, du har set. Mange vil ikke tro dig, mange VIL tro dig, men jeg er dit trofaste vidne. Jeg er med dig, og jeg vil aldrig forlade dig**.«

Tilbage på jorden

Maxima: Da min datter kom tilbage, sad vi der og ventede på hende. Hun lå udstrakt på gulvet. Hun sagde bare: "Uuhmm" ikke mere. Jeg sagde: "Tak Herre, for at min datter er tilbage". Vi takkede alle sammen Herren. Lidt efter lidt begyndte hun at ånde langsomt. Efter ca. 5 timer var hun i stand til at åbne sine øjne og snakke. Til at begynde med kunne vi næsten ikke forstå, hvad hun sagde, for det var så utydelig. Hun havde ingen styrke i kroppen, og fordi hendes øjne ikke tålte lyset, måtte vi dække vinduerne til. Vi var nysgerrige og spændte på, hvad hun havde set. Hun magtede bare at fortælle os lidt efter lidt, fordi hun var så svag. Det tog 2 uger, før hun var i stand til at dele hele sit vidnesbyrd.

Dæmonerne kom og plagede hende efter dette. Hun kunne se dem tydeligt; de prøvede at gemme sig i skyggerne. De var her inde i 3 dage, efter at hun kom tilbage, før hun var i stand til at snakke ordentlig. Hun spurgte dæmonerne, hvad de ville, og de svarede: "Vi er kommet for at gøre en pagt med dig. Du må holde mund! Du må ikke fortælle noget om det, du så der nede, for gør du det, vil vi tage livet af dig!" Hun beskrev dæmonerne som store, fede og afskyelige. Hun

sagde, at der ikke fandtes ord til at beskrive, hvor frygtelige de så ud. Hun befalede dem at gå, men de ville ikke forlade hende. Da hoppede de på hende og prøvede på at kvæle hende. Hun fortsatte med at befale dem, men hun havde ingen styrke. Sidste gang hun truede dem, kom der et voldsomt stærkt lys, og da fløj de væk. Det var Herren.

Det min datter gik igennem var ikke let. Hun fik et dybt gribende budskab til hele menneskeheden, om at de må søge Gud for alvor. Men menneskene ser ikke på det at leve i synd som noget galt. Ungdom, som bruger alkohol og narkotika, tror det er helt i orden, og at det ikke har konsekvenser, men det har det. En af de oplevelser, som gjorde størst indtryk på min datter, var, da hun så mange kendte artister og dansere i Helvede. Hun så også pave Johannes Paul II der.

Det er på tide at søge Herren og omvende sig og ydmyge sig for Gud. Guds ord er sandt, og det siger: »Himmel og jord skal forgå, men mit ord skal aldrig forgå.« (Mark. 13:31) Herrens ord vil blive opfyldt til sin tid. Herren viste hende også en tunnel, hvor menneskene går til Helvede. Mange mennesker er i Helvede allerede. DET ER VIRKELIG! Der er til og med mange af Guds folk, som ikke tror dette. Mange tror det bare ikke.

Hovedbudskabet var, at vi må søge Gud. Ikke bare med vore læber, men fra dybet af vort hjerte, for Herrens komme er nær. Jesus sagde: »Jeg står ikke længere ved døren og banker. Jeg er forbi døren. Jeg vil komme snart. Mit komme er nær. Mit folk har forladt mig og er gået tilbage til et verdsligt liv. Sig til mit folk, at de må gå tilbage til de gamle stier.« Menighederne i dag må gå tilbage til de gamle stier, det er der, hvor vi bliver sat i brand, når vi søger Gud.

Når basunen lyder, må vi være **klar til at møde Herren**, og det vil blive underfuldt!

Vigtig advarsel fra Herren!

.....

Angelica snakker foran et publikum: Herren sagde til mig: »Min datter, i de dage vil **Den Hellige Ånd** ikke længere være på jorden! I de dage vil han **ikke være her længere!**« (2. Tess. 2:7) Jeg så en enorm aktivitet med mange ulykker. Mange mennesker ville dræbe sig selv, men Jesus sagde: »**De skal søge døden, men døden skal flygte fra menneskeheden. Da vil døden ikke være på jorden længere.**« (Åb. 9:6) Jeg så mennesker, som læste aviser og så på TV med overskrifter som: ”Tusinder og atter tusinder er forsvundet”. Mange ved allerede, at Kristus er kommet for at hente sit hellige folk. De, som kendte Herren, men blev ladt tilbage, gik grædende på gaderne. De ville dræbe sig selv, men de kunne ikke gøre noget.

Mens jeg var i Himmelen, sagde Jesus: »**Jeg vil komme FOR mit hellige folk, og jeg kommer snart for min menighed.**« Men for 2 uger siden sagde Herren til mig: «Jeg har behag i, hvad du gør, og at du opfylder det, jeg sagde til dig. Men sig ikke til mit folk, at jeg kommer snart! **Fortæl** mit folk, at jeg **kommer ØJEBLIKKE-LIG!**« Igen sagde Herren: «**JEG KOMMER ØJEBLIKKE-LIG, OG JEG KOMMER FOR ET HELLIGT FOLK.** Sig til mit folk at **KUN DE HELLIGE – KUN DE HELLIGE – VIL FÅ MIG AT SE!** Vær ikke stille, fortsæt med at forkynde det, jeg har fortalt dig.»

Bøn

Angelica beder sammen med forsamlingen: Jeg beder om, at du lukker øjnene og lægger din højre hånd over dit hjerte. Løft din venstre hånd. Hvis du kender, at du vil græde – så græd. Fortæl Herren, hvad du kender i dit hjerte. For de af jer, som vil tage imod Jesus; gentag efter mig:

”Herre, jeg takker dig for din kærlighed og din nåde mod mig. Tak Herre for ordet, som har nået mit hjerte i dag. Far, jeg beder dig om tilgivelse. Tilgiv mig! Vask mig ren i dit dyrebare blod. Skriv mit navn i Livets bog. Tag imod mig som dit barn, Herre. Akkurat nu tilgiver jeg dem, jeg ikke tidligere har været villig til at tilgive. Jeg omvender mig fra min manglende vilje til at tilgive. Jeg omvender mig fra alt, som har hindret dig i at flyde frit gennem mig. Jeg beder dig om at forvandle mig og fylde mig med dit nærvær hver dag. Tak Far, Søn og Hellige Ånd i Jesu navn. – Amen!”

Efterskrift

Angelica: Dette vidnesbyrd er ingen løgn, det er ingen vits, det er ingen fantasi-historie, og det er heller ingen drøm.

HELVEDE ER VIRKELIG! – Helvede eksisterer.

Til jer, som ikke tror det, vil jeg sige, at Helvede ER virkelig, VÆLDIG VIRKELIG. Jeg har ikke ord til at beskrive, hvor virkelig det er. Jeg skulle ønske, du kunne opleve det selv.

Angelica snakker med interviewer: Tiden er kort. Gud er villig til at åbenbare det, som kommer til at ske med menneskeheden. Ikke føl dig fordømt; det er akkurat, hvad djævelen vil. Spørg dig selv, om du allerede er på vej gennem tunnelen til Helvede? I dag er dagen for frelse, i dag er dagen til at invitere Jesus ind i dit liv. Dette er enkle bekendende ord: "Jeg tager imod dig, Jesus, som Herre og min eneste frelser. Jeg giver dig hele mit liv og hele min sjæl med hele mit hjerte. Jeg vil være med dig i evigheden".

Bestem dig for, hvor du vil tilbringe evigheden: Livet eller døden – **Himmelen** eller **Helvede** – Jesus eller djævelen. Det skal du vide: enten hører du Jesus til, eller så hører du Satan til. Enten gør du det, som er ret, eller så gør du det, som er galt. **Du bestemmer din fremtid – evigt liv eller Ildsøen.** Tænk på det! Bestem dig nu! Jesus døde på korset for hver eneste en af os for vore synder. Gennem det gav han os muligheden for at blive frelst ved hans nåde. Tag imod Jesus, som din eneste frelser. Til dig, som har hørt dette vidnesbyrd:

Lad ikke denne anledning være noget, du angret i HELVEDE!

INGEN AFGUDSDYRKERE kan arve Guds rige.

Videointerviewet er oversat til engelsk af Sandra, og videre til norsk af Alexandra.

Her er den oversat fra norsk til dansk af Margit.
